

بررسی تنوع ژنتیکی ارقام برنج ایرانی با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره پیوسته با ژن‌های مقاومت به خشکی

رضا امینی نسب^{۱*}، محمدعلی ابراهیمی^۲، علی اکبر عبادی^۳ و محسن قدسی^۴

۱، دانش آموخته کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ۲، استادیار گروه بیوتکنولوژی کشاورزی،

دانشگاه پیام نور، تهران، ۳، عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات برنج کشور،

(تاریخ دریافت: ۹۰/۱۰/۱۰ - تاریخ تصویب: ۹۰/۱۲/۲)

Study of Genetic Variation in Iranian Rice (*Oryza sativa L.*) Varieties by using Molecular Markers Linked with Drought Resistance Genes

R. AMINI NASAB^{1*}, M. A. EBRAHIMI², A. A. EBADI³ AND M.GHODSI⁴

1, Graduated of M.Sc., Payame Noor University, Tehran, Iran

2, Department of Agricultural Biotechnology, Payame Noor University, Tehran, Iran

3, 4, Member of Scientific Board of Rice Research Institute of Iran

(Received: Dec. 28, 2011 - Accepted: Feb. 21, 2012)

Abstract

چکیده

The study was designed to characterize the genetic diversity within a subset of 20 Iranians rice (*Oryza sativa L.*) varieties using 19 microsatellite markers linked to the genes controlling drought tolerance. Also drought resistance index as an important integrative trait in maturity stage was evaluated in 20 varieties in two environments (stress and non-stress). Results of the combined analysis showed significant differences ($P<0.01$) between varieties and drought resistance index. According to the results obtained, varieties Sangejoe, Khazar and 831 showed the highest stability for yield and physiological characteristics. A total of 19 simple sequences repeats (SSR) in the 20 genotypes studied revealed polymorphism. The total number of alleles observed were 142 with an average of 7.47 allele per locus. Among the markers, RM166 represented the highest number of alleles (11 alleles) and RM152, and RM555 represented the lowest number of alleles (5 alleles). The average value of PIC was 0.817. Computation of genetic similarity with molecular data by Jacard similarity coefficient and UPGMA algorithm, divided the genotypes into 6 groups. Principal coordinated analysis was conducted in order to determine the relationships among genotypes. The SSR markers used thoroughly showed genetic diversity among the Iranians rice varieties

این تحقیق به منظور بررسی تنوع ژنتیکی مجموعه‌ای از ۲۰ رقم برنج ایرانی، با استفاده از ۱۹ نشانگر ریزماهواره پیوسته با ژن‌های کنترل کننده تحمل به خشکی، انجام گرفت. همچنین شاخص مقاومت به خشکی به عنوان یک صفت تکمیلی مهم در مرحله رسیدگی دانه در ۲۰ رقم و دو محیط (تحت نتش و بدون نتش آبی)، مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که بین ژنوتیپ‌ها از لحاظ صفت عملکرد دانه و اجزای آن و به تبع آن شاخص مقاومت به خشکی، اختلاف معنی داری (در سطح احتمال یک درصد) وجود داشته و اثر معیظ نیز بر عملکرد دانه در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. براساس نتایج آزمایش حاضر رصم‌های سنگ‌جو، خزر و لاین ۸۳۱ بیشترین پایداری عملکرد و ویژگی‌های فیزیولوژیکی را در برابر نتش کمود آب نشان دادند. در همه ۱۹ نشانگر ریزماهواره در ۲۰ ژنوتیپ مورد مطالعه چندشکل مشاهده گردید. در مجموع ۱۴۲ آلل با میانگین ۷/۴۷ آلل در هر جایگاه ژنی مشاهده شد. نشانگر RM166 دارای بیشترین تعداد آلل (۱۱ آلل) و نشانگرهای RM152 و RM555 دارای کمترین تعداد آلل (۵ آلل) بودند. همچنین میانگین PIC نیز ۰/۸۱۷ برآورد شد که نشانگر RM166 با ۰/۸۹ PIC و نشانگر RM152 با ۰/۰۷ PIC کمترین PIC را نشان داد. محاسبه شباهت ژنتیکی بین داده‌های مولکولی توسط ضریب تشابه Jacard و الگوریتم UPGMA، ژنوتیپ‌ها را به ۶ دسته تقسیم کرد. تجزیه به مختصات اصلی به نحوی، تأیید کننده گروه‌بندی تجزیه خوش‌ای ژنوتیپ‌ها بود. تمامی نشانگرهای ریزماهواره مورد استفاده در این تحقیق تنوع ژنتیکی بین ارقام برنج ایرانی را به خوبی نشان دادند.

واژه‌های کلیدی: برنج، تنوع ژنتیکی، نتش خشکی، شاخص مقاومت به خشکی، نشانگر ریزماهواره

Keywords: Rice, Genetic diversity, Drought tolerance, Drought resistance index, microsatellite markers.

تنوع ژنتیکی بین ژنوتیپ‌های والدینی معمولاً به وسیله تفاوت‌های مورفو‌لوزیکی و فیزیولوزیکی صفات مهم اقتصادی و کمی ارزیابی می‌شود. معایب این شیوه مرسوم، وقت‌گیری‌بودن، سخت‌بودن و تاثیر عوامل محیطی در خلال اندازه‌گیری می‌باشد. اغلب، این زیان‌ها در اصلاح برای خشکی شدیدتر است. مثلاً هر تغییری در محیط، مثل دما، نور یا رطوبت می‌تواند به طور قابل ملاحظه‌ای نیروهای ناشی از تبخیر و تعرق را تغییردهد (Zheng *et al.* 2006). توجه به این نکته مهم است که صفات مورفو‌لوزیک اغلب دارای تعداد محدودی بوده و ممکن است ارتباط ژنتیکی حقیقی بین ژنوتیپ‌ها را به خوبی نشان ندهند. بر عکس، تفاوت ژنتیکی بر اساس چندشکلی (پلی‌مورفیسم) DNA زیاد بوده و مستقل از عوامل محیطی می‌باشد. علاوه بر این، وقتی صفات کمی بررسی می‌شود، مقدار زیادی نمونه برای ارزیابی ژنوتیپ‌ها لازم است. در مقابل، وقتی آنالیز چندشکلی صورت می‌گیرد، مقدار نمونه کمی می‌تواند DNA آگاهی‌بخش باشد. بنابراین سنجش‌های نشانگرهای مولکولی، موجب افزایش کارآیی در تهیه ژنوتیپ‌های مقاوم به خشکی می‌گردد زیرا بیان آن‌ها مستقل از اثرات محیطی بوده، وقت کمتری گرفته و کم زحمت‌تر می‌باشند، از طرفی قابل اعتمادتر و راحت‌تر می‌باشند (Kamoshita *et al.* 2008; Zheng *et al.* 2006; Jongdee *et al.* 2006).

تشخیص نشانگرهای پیوسته با ژن‌های کنترل‌کننده تحمل به خشکی از نیازهای اصلاح واریته‌های برنج با عملکرد بالا در نواحی خشک می‌باشد. از میان نشانگرهای DNA نشانگرهای ریز‌ماهواره^۱ به طور مؤثری برای تعیین تنوع ژنتیکی بین ارقام برنج مورد استفاده قرار گرفته‌اند (Kanagaraj *et al.* 2010; Yang *et al.* 1999).

مقدمه

برنج (*Oryza sativa* L.) بعد از گندم مهم‌ترین گیاه زراعی دنیا بوده و غذای بیش از دو سوم مردم جهان را تأمین می‌کند. پدیده خشکی عارضه‌ای فوق العاده پیچیده است که با توجه به برهمنوردن آب و هوای جهانی و کاهش بارندگی‌های سالیانه بیش از سایر تنش‌های غیرزیستی مانند شوری، غرق‌آب‌شدن و آفات و بیماری‌ها، باعث کاهش عملکرد جهانی گیاهان زراعی می‌گردد (Berneir *et al.* 2007; Burke *et al.* 2006) تنش خشکی مانع از تظاهر کامل پتانسیل ژنتیکی گیاهان زراعی شده و از این رو موجب کاهش تولیدات کشاورزی می‌گردد. برنج گیاهی حساس در برابر خشکی یا (Laffite *et al.* 2004) کمبود آب محسوب می‌شود. تنش کمبود آب یک تنش چندبعدی است که بر سطوح مختلف سازمانی گیاه اثر می‌گذارد از طرفی یکی از اهداف مهم در اصلاح نباتات، بهبود زادآوری، باروری و عملکرد محصول در شرایط خشکی است. هرچند که اصلاح‌گران برنج به انتخاب مستقیم براساس عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی تأکید دارند (Jongdee *et al.* 2006)، اما شواهد نشان داده است که به علت وراثت‌پذیری پایین عملکرد، تحت شرایط تنش و اثرات محیطی، روش‌های کلاسیک اصلاح نباتات از سرعت کندی برخوردار است. پیشرفت در اصلاح تحمل به خشکی به کندی صورت می‌گیرد که این امر به دلیلی شامل: ۱) داشت محدود در زمینه ژنتیک تحمل به خشکی؛ ۲) پیچیدگی برخی مکانیسم‌های دخیل در تحمل خشکی؛ ۳) روش‌های گرینش نامناسب؛ ۴) کارآیی پایین انتخاب؛ ۵) فقر اطلاعات در زمینه خشکی و اثر متقابل محیطی می‌باشد.

یک رویکرد مهم در اصلاح نباتات افزایش تنوع ژنتیکی بین ژنوتیپ‌های والدینی برای تلاقی است.

تحمل این ژنوتیپ‌ها مورد بررسی قرار گیرد.
۳. بررسی عملکرد دانه در ارقام مورد مطالعه و انتخاب ارقام مقاوم‌تر، مورد تحقیق قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی

این آزمایش در سال زراعی ۸۹-۹۰ (اردیبهشت - شهریور) در مؤسسه تحقیقات برنج کشور واقع در رشت با طول جغرافیایی ۴۹ درجه و ۳۸ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۱۲ دقیقه شمالی و با ارتفاع حدود ۲۱ متر از سطح دریا انجام شد. مواد گیاهی مورد استفاده در این تحقیق شامل ۲۰ واریته برنج رایج در کشور بود که از مؤسسه تحقیقات برنج کشور تهیه شدند، همچنین برآورده صفت عملکرد دانه در مرحله رسیدگی دانه جهت بررسی شاخص مقاومت به خشکی برای ژنوتیپ‌های مورد مطالعه در نظر گرفته شد. این آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در دو زمین آزمایشی مجزا که یکی در شرایط تنفس کمبود آب و دیگری تحت شرایط آبیاری کامل اجرا شد. مساحت هر یک از دو زمین‌های مورد آزمایش ۹۰۰ مترمربع بود. آزمایش شامل سه بلوک بیست کرتی بود که فاصله بین بلوک‌ها و همچنین فاصله بین کرت‌ها در هر بلوک ۵۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. ابعاد هر کرت ۱۲ مترمربع (۳×۴ متر) انتخاب گردید. آبیاری کرت‌های بدون تنفس، تا انتهای مرحله رسیدگی دانه به‌طور کامل انجام شد و آبیاری کرت‌های تحت تنفس از زمان نشاکاری تا مرحله آغازش خوش، به‌طور کامل و مشابه کرت‌های بدون تنفس اجرا گردید، از این مرحله تا زمان برداشت، آبیاری به‌طور کامل قطع گردید به عبارت دیگر اعمال تنفس خشکی در کرت‌های تحت تنفس، از مرحله آغازش خوش تا پایان مرحله رسیدگی دانه صورت گرفت. همچنین به منظور خروج سریع‌تر و بهتر آب ناشی از بارش‌های احتمالی، زهکش‌هایی با عمق حدود ۵۰ سانتی‌متر در

طبق بررسی Song-ping *et al.* (2007) شاخص مقاومت به خشکی^۱ از نسبت عملکرد دانه در شرایط تنفس آبی به عملکرد دانه در شرایط معمول آبی در زمان رسیدن دانه برآورده شده و تنوع معنی‌داری برای این صفت در جمعیت لاین‌های اینبرد نوترکیب^۲ (RILs) حاصل از تلاقی (Zhenshan97B×IRAT109) مشاهده شد. در آن بررسی همبستگی معنی‌داری بین شاخص مقاومت به خشکی و عملکرد دانه در بوته مشاهده گردید و برای شاخص مقاومت به خشکی، ۴ QTL شناسایی شد که شامل یک QTL روی کروموزوم شماره یک بین نشانگرهای RM104-RM414، یک QTL روی کروموزوم شماره ۴ بین نشانگرهای RM273-5 QTL و RM252 بین نشانگرهای RM547-RM169 و RM169 بعدی QTL روی کروموزوم شماره ۱۲ ژنوم برنج بین نشانگرهای (HU Song RM160-RM215 :ping *et al.* 2007)

$$DRI = \frac{\text{عملکرد دانه در شرایط تنفس آبی}}{\text{عملکرد دانه در شرایط معمول آبی}} \quad (1)$$

در این تحقیق با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره که در سایت گرامینه^۳ به عنوان نشانگرهای پیوسته با ژن‌های تحمل به خشکی در گیاه برنج گزارش شده‌اند و بررسی شاخص‌های مقاومت به خشکی سعی شده است تا:

۱. تنوع ژنتیکی تعدادی از ژنوتیپ‌های برنج در دسترس که عمده‌ای ایرانی بودند در سطح مولکولی با استفاده از نشانگرهای مذکور (نشانگرهای پیوسته با ژن‌های تحمل به خشکی) مورد ارزیابی قرار گیرد.
۲. با اندازه‌گیری شاخص مقاومت به خشکی، تنوع و

1. Drought resistance index
2. Recombinant inbred lines
3. <http://gramene.org>

(Don *et al.* 1991) Touchdown PCR و با استفاده از ۱۹ جفت آغازگر ریزماهواره ژنوم گیاه برنج^۳ (RM) که پیوسته با صفات مهم مرتبط با خشکی در گیاه برنج هستند و از میان نشانگرهای SSR که توسط سایر محققان در سایر جوامع مورد استفاده و تایید قرار گرفت، انتخاب و در ژنوتیپ‌های این تحقیق مورد مطالعه و ارزیابی قرار گرفت. جهت تفکیک محصولات واکنش PCR از الکتروفورز ژل پلی‌اکریل‌آمید ساده ۱۰٪ و برای آشکارسازی الگوی نواربندی از روش رنگ‌آمیزی اتیدیوم بروماید استفاده گردید. پس از ثبت تصاویر ژل‌ها توسط دستگاه ژل داک، وزن مولکولی باندهای تشکیل شده در هر ژل با استفاده از نرم‌افزار Quantity One محاسبه شد.

تجزیه آماری داده‌های مولکولی

امتیازدهی باندها به صورت صفر و یک (صفر به عنوان عدم وجود و یک نشان‌دهنده وجود باند) به طور مشاهدهای و با استفاده از امکانات نرم‌افزار Photoshop صورت گرفت. تجزیه خوش‌های داده‌های مولکولی با استفاده از ضریب تشابه جاکارد^۴ و الگوریتم NTSYS و توسط نرم‌افزار UPGMA version 2.1 انجام گرفت. ضریب تشابه جاکارد به دلیل بالاترودن ضریب همبستگی کوفتیک^۵ ($r = 0.92$) نسبت به سایر روش‌ها از قبیل ضریب نی و لی^۶ (ضریب Dice) و یا ضریب تطابق ساده^۷ انتخاب گردید.

ظرفیت اطلاعات چندشکل^۸ PIC که نشان‌دهنده نشان‌دهنده ارزش هر نشانگر برای بیان چندشکلی است، توسط رابطه ۳ محاسبه شد. (Mohammadi. 2006):

$$P_{ij} = 1 - \sum_{j=1}^n P_{ij}^2 \quad (3)$$

3. Rice Microsatellite

4. Jacard

5. Cophenetic correlation coefficient

6. Nei & Li

7. Simple Matching

8. Polymorphic Information Content

بین بلوک‌ها و اطراف واحدهای آزمایشی تحت تنفس احداث شد. خصوصیات زراعی ژنوتیپ‌های مورد آزمایش عبارتند از: ۳ رقم برنج بومی شامل سنگ‌جو، علی‌کاظمی، هاشمی، ۱۰ رقم اصلاح‌شده شامل خزر، درفک، ساحل، سپیدرود، شفق، شیرودی، فجر، قائم، ندا، نعمت و ۷ لاین امیدبخش شامل ۱۰۸، ۲۰۳، ۴۱۵، ۴۱۶، ۸۳۱ و ۸۴۱.

بررسی شاخص مقاومت به خشکی^۱ (DRI)

تجزیه واریانس مرکب و مقایسه میانگین داده‌های مورفولوژیکی توسط نرم‌افزار SAS انجام شد. طبق رابطه HUSong-ping *et al.* (2007)، جهت تعیین شاخص مقاومت به خشکی نیاز به محاسبه عملکرد دانه در ارقام مورد بررسی، در هر دو شرایط معمول و تنفس آبی می‌باشد. به منظور تعیین عملکرد دانه، با مشاهده علائم رسیدگی فیزیولوژیکی، بوته‌های ۲ مترمربع از هر کرت برداشت و محصول شلتوك هر کرت توزین شد. همچنین رطوبت شلتوك‌های هر کرت در زمان وزن کردن آن، با استفاده از دستگاه رطوبت‌سنج غلات اندازه‌گیری شد. عملکرد دانه بر حسب رطوبت ۱۴ درصد از رابطه ۲ محاسبه گردید:

(۲)

$$\text{عملکرد دانه با رطوبت } 14 \text{ درصد (هکتار در تن)} = \frac{\text{رطوبت اندازه‌گیری شده}}{\text{عملکرد اندازه‌گیری شده}} \times 100 - 86$$

بررسی‌های مولکولی با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره

فرایند استخراج DNA از نمونه‌های برگی با روش Murray and Thompson (1980) معروف به روش TAB^۹ انجام گرفت. برای تعیین کمیت و کیفیت DNA استخراجی از روش اسپکتروفوتومتری و الکتروفورز ژل آگارز ۱ درصد استفاده شد. واکنش

1. Drought resistance index

2. Cetyltrimethyl Ammonium Bromide

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر محیط بر میزان عملکرد دانه و اجزای آن، در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. به عبارت دیگر تنش کمبود آب بر صفت عملکرد دانه و اجزای آن در ژنوتیپ‌های مورد مطالعه، اثر معنی داری داشت. همچنین مشخص شد که اثر ژنوتیپ بر عملکرد دانه، در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. به عبارت دیگر بین ژنوتیپ‌های بزنج از لحاظ بروز عملکرد دانه تفاوت معنی داری وجود داشت.

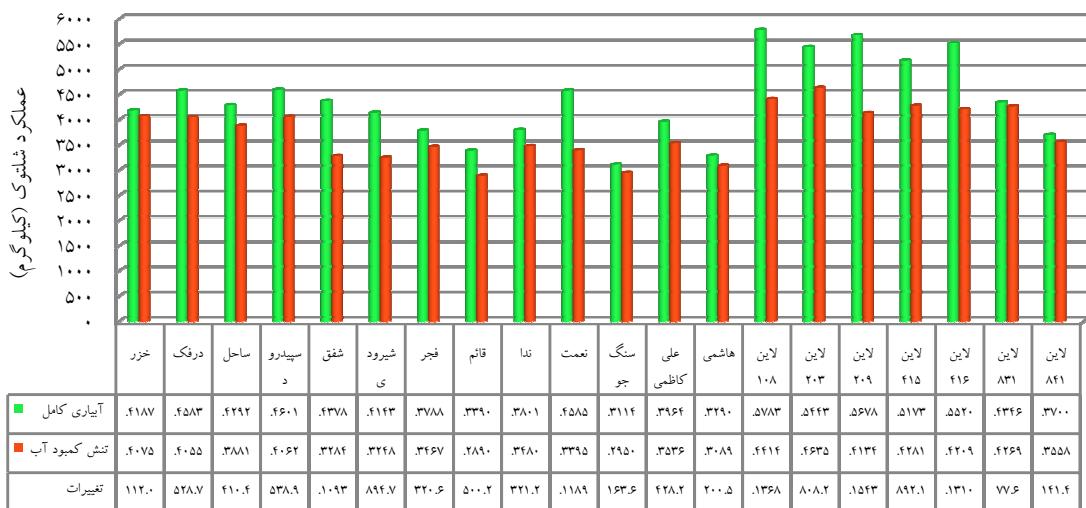
با توجه به شاخص مقاومت به خشکی و بر اساس نتایج آزمایش حاضر رقم‌های سنگ‌جو، خزر و لاین ۸۳۱ بیشترین پایداری عملکرد و ویژگی‌های فیزیولوژیکی را در شرایط تنش کمبود آب نشان دادند.

۲۰ ژنوتیپ موردنظر براساس منشاء ژنتیکی، در سه جمعیت بومی، اصلاح شده و لاین امیدبخش مورد مطالعه قرار گرفتند. ۱۹ جفت نشانگرهای ریزماهواره مورد استفاده در این مطالعه در ۲۰ ژنوتیپ در مجموع ۱۴۲ آل با میانگین ۷/۴۷ آل به ازای هر جایگاه نشانگری ایجاد نمودند و همگی نشانگرهای باندهای چندشکل (پلی‌مورف) ایجاد کردند. ظرفیت اطلاعات

که در آن:
Pj: فراوانی زمین ال از نشانگر
n: تعداد کل الهای مشاهده شده برای لوکوس نشانگری
تنوع ژنتیکی درون جمعیتی براساس شاخص نی^۱ و تنوع ژنوتیپی جمعیت‌های مورد مطالعه براساس شاخص اطلاعات شانون^۲ و با استفاده از نرم‌افزار POPGENE ver32 محاسبه گردید. محاسبه فاصله و تشابه ژنتیکی بین جمعیت‌ها، با استفاده از نرم‌افزار POPGENE ver32 و براساس روش نی و با درنظر گرفتن اریبی صورت گرفته و سپس دندروگرام آن بر پایه فاصله ژنتیکی نی و به روش UPGMA^۳ برای جمعیت‌ها رسم شد.

جهت تأیید تجزیه کلاستر داده‌های مولکولی، NTSYS تجزیه به مختصات اصلی توسط نرم‌افزار ver2.1 صورت گرفت. تجزیه واریانس داده‌های Genalex^۴ (AMOVA) توسط نرم‌افزار ver6.2 صورت گرفت.

-
1. Nei Index
 2. Shannon's Information Index
 3. Unweighted paired Group Method with Arithmetic
 4. Analysis of Molecular Variance

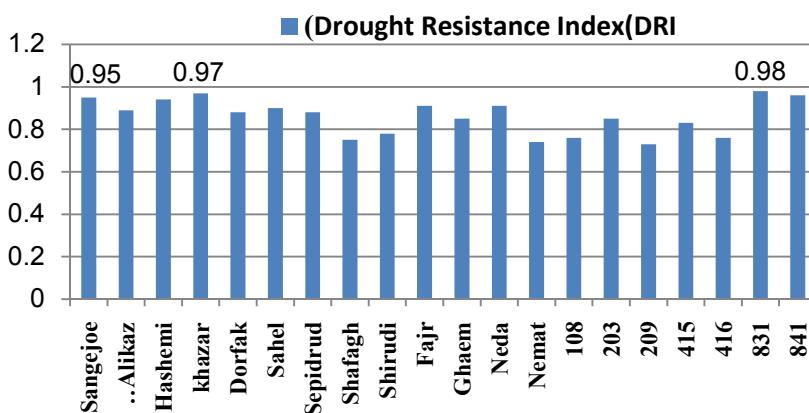

شکل ۱- مقایسه میانگین عملکرد شلتوك در دو شرایط آبیاری کامل (رنگ سبز) و کمبود آب (رنگ قرمز)

جدول ۱- تجزیه واریانس صفت عملکرد دانه و اجزای آن در ژنتیپ‌های برنج در شرایط آبیاری مطلوب و تحت تنش آبی

میانگین مریعات (MS)						منابع تغییر
درجه آزادی	عملکرد شلتوك	تعداد خوشه در بوته	تعداد دانه پردر خوشه	وزن هزار دانه	تجزیه واریانس	
۱	۱۲۴۹۸۱۲۶۴/۷۱**	۲۶/۱۳۳۳**	۱۴۵۶/۰۳۳**	۰/۰۰۰۰۵۳***	محیط	
۴	۶۷۰۰۰/۳۱۰۰	۰/۲۱۶۶۶	۰/۷۹۱۶۶	۰/۰۰۰۰۱	تکرار درون محیط	
۱۹	۲۴۰۲۱۹۹/۱۲**	۳۶/۲۲۶۳**	۲۰۵/۴۶۴**	۰/۰۰۰۰۱۶***	ژنتیپ	
۱۹	۳۲۶۵۱۴/۹۴۰***	۴/۵۰۱۷**	۲۶/۰۸۷**	۰/۰۰۰۰۰۴***	ژنتیپ × محیط	
۷۶	۳۲۳۴/۱۸	۰/۲۱۶۶۶۷	۰/۷۰۳۹۴۷	۰/۰۰۰۰۰۲	اشتباه آزمایشی	
۱/۴۰	۲/۳۷	۱/۵۷	۰/۵۷		ضریب تغییرات (درصد)	

* و **: غیر معنی دار و معنی دار در سطوح احتمال ۵٪ و ۱٪ ns

شکل ۲- نمودار شاخص مقاومت به خشکی در ژنتیپ‌های برنج مورد بررسی

کمترین تعداد باند (۵ آلل) و ۰/۷ PIC کمترین ژنتیپ بین جمعیت‌ها و تشابه و فاصله ژنتیکی بین جمعیت‌ها به شرح جداول زیر صورت گرفت.

چندشکلی (PIC) از ۰/۸۹ تا ۰/۷۰ متغیر بود و میانگین آن ۰/۸۱۷ براورد گردید، که نشانگر RM166 با تولید بیشترین تعداد باند (۱۱ آلل) و ۰/۸۹ PIC بیشترین و نشانگر RM152 با تولید

جدول ۲- شاخص اطلاعاتی شانون (I)، درصد جایگاه‌های چند شکل (P) و هتروژنیگوسیتی مورد انتظار

جمعیت	I	P	Exp_Het
ارقام بومی	۰.۹۸ ± ۰.۲۱	۴۰%	۰.۷۳ ± ۰.۱۲
ارقام اصلاح شده	۱.۵۱ ± ۰.۳۳	۷۱%	۰.۷۹ ± ۰.۱۱
لاین امیدبخش	۱.۰۶ ± ۰.۳۵	۵۰%	۰.۶۳ ± ۰.۱۷
کل	۱.۸۱ ± ۰.۲۸	—	—

جدول ۳- تشابه و فاصله ژنتیکی بین جمعیت‌ها براساس شاخص Nei و با احتساب اربی

جمعیت	ارقام بومی	ارقام اصلاح شده	لاین امیدبخش
ارقام بومی	****	0.4487	0.1540
ارقام اصلاح شده	0.8014	****	0.3936

لاین امیدبخش	1.8710	0.9324	****
--------------	--------	--------	------

* اعداد بالایی قطر ماتریس بیانگر تشابه ژنتیکی و اعداد پایین قطر ماتریس بیانگر فاصله ژنتیکی بین جمعیت‌ها است.

جدول ۴- تعداد آلل مشاهده شده (Na)، تعداد آلل مؤثر (Ne) و تنوع ژنی Nei

تنوع ژنی Nei	Ne	Na	تعداد افراد	جمعیت
0.61 ± 0.1	2.68 ± 0.54	2.74 ± 0.45	3	ارقام بومی
0.75 ± 0.11	4.46 ± 1.35	5.16 ± 1.39	10	ارقام اصلاح شده
0.59 ± 0.16	2.76 ± 0.95	3.47 ± 1.02	7	لاین امیدبخش
0.65 ± 0.12	3.3 ± 0.95	3.79 ± 0.95	—	میانگین

جدول ۵- صفات مرتبط به خشکی، ظرفیت اطلاعات چندشکلی، تعداد و دامنه باندهای تولیدشده توسط آغازگرها

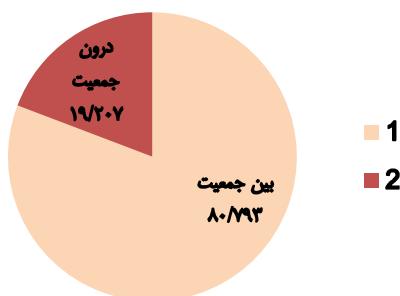
ردیف	آغازگرهای SSR	تعداد باند ایجادشده	دامنه باندهای تکثیر شده (bp)	PIC	صفات مرتبط با خشکی
1	RM3	8	111-124	0.860	میزان سبزینگی برگ
2	RM72	10	136-155	0.890	تاخیر در گلدهی
3	RM125	8	120-149	0.780	طول برگ پرچم
4	RM152	5	158-169	0.700	عملکرد دانه
5	RM166	11	117-162	0.890	عرض برگ پرچم
6	RM208	6	106-109	0.775	شاخص برداشت
7	RM209	6	123-157	0.720	هدایت روزنه ای برگ
8	RM210	9	137-156	0.825	ارتفاع بوته
9	RM212	10	112-139	0.873	محنوتای نسبی آب برگ
10	RM228	10	108-118	0.855	فوتوستتز و انتقال مجدد
11	RM257	7	203-222	0.810	عملکرد دانه
12	RM273	6	188-203	0.855	وزن هزار دانه
13	RM317	8	147-161	0.855	تعداد خوشه در بوته
14	RM454	6	195-212	0.813	پتانسیل اسمزی برگ
15	RM520	7	222-258	0.852	تعداد دانه در خوشه
16	RM525	7	171-199	0.785	شاخص مقاومت به خشکی
17	RM545	6	214-241	0.780	عملکرد ماده خشک
18	RM555	5	218-235	0.765	دامای سایه انداز
19	RM566	7	238-272	0.840	طول خوشه
جمع کل	—	142	—	15.523	—
میانگین	—	7.47	—	0.817	—

ارقام اصلاح شده یا به صورت معرفی مستقیم از ارقام وارداتی یا از طریق تلاقی ارقام وارداتی با ارقام محلی و یا از طریق تلاقی ارقام محلی با سایر ارقام اصلاح شده قبلی به دست آمداند. بنابراین زمینه ژنتیکی متنوعی دارند که باعث شده تا فاکتورهای تنوع ژنتیکی در این جمعیت نسبت به سایر جمعیت‌ها بالاتر باشد.

جدول ۶- تجزیه واریانس داده‌های مولکولی (AMOVA)

براساس نتایج به دست آمده، بیشترین میزان تنوع درون جمعیتی، در بین ژنتیپ‌های ارقام اصلاح شده مشاهده شد. زیرا بیشترین میزان تنوع ژنتیپی، تعداد آلل مؤثر، تنوع ژنی نی، درصد جایگاه‌های چندشکل که همگی از شاخص‌های مهم تنوع ژنتیکی درون جمعیت‌ها هستند در این جمعیت برآورد گردید. این امر شاید به این دلیل باشد که تعداد افراد این جمعیت بیشتر از دو جمعیت دیگر بوده و از طرفی والدین این جمعیت از تمایز ژنتیکی بالای برخوردار بودند، زیرا

مورد مطالعه بوده و شکل ۵ پراکنش دو بعدی ژنتیپ‌ها را نشان می‌دهد.

شکل ۳- نمودار تجزیه واریانس داده‌های مولکولی

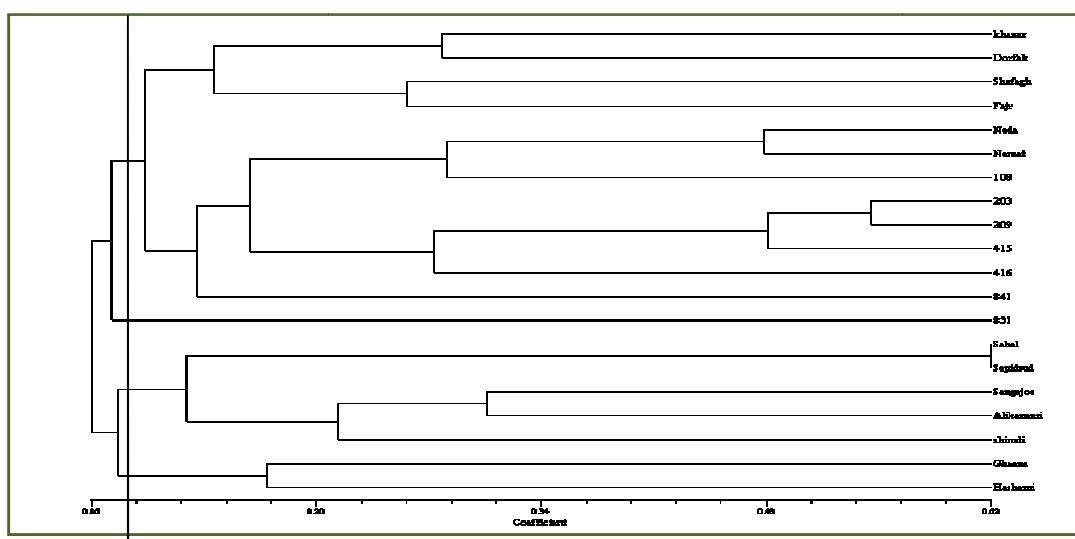
باتوجه به نتایج به دست آمده، ۱۹ نشانگر ریزماهواره پیوسته با صفات مرتبط به خشکی، در این مطالعه علاوه بر برخورداری از مزایایی چون فراوانی زیاد و چندشکلی بالا، دارای توزیع یکنواختی روی ژنوم ژنتیپ‌های برنج مورد مطالعه بوده و برای تفکیک واریته‌های برنج، مناسب می‌باشند. همچنین ارقام سنگجو با کاهش عملکرد $5/2\%$ ، خزر با کاهش عملکرد $2/6\%$ و لاین 831 با کاهش عملکرد $1/7\%$ به عنوان ارقام مقاوم به تنفس خشکی شناخته شدند. نتایج فوق تا حدودی با سایر نتایج حاصل از دیگر تحقیقات انجام شده در این زمینه همخوانی داشته است.

منبع تغییرات	درصد واریانس	MS	SS	df
بین جمعیت	80.793	525.176	1050.352	2
درون جمعیت	19.207	124.850	2122.448	17
کل	100	650.026	3172.800	19

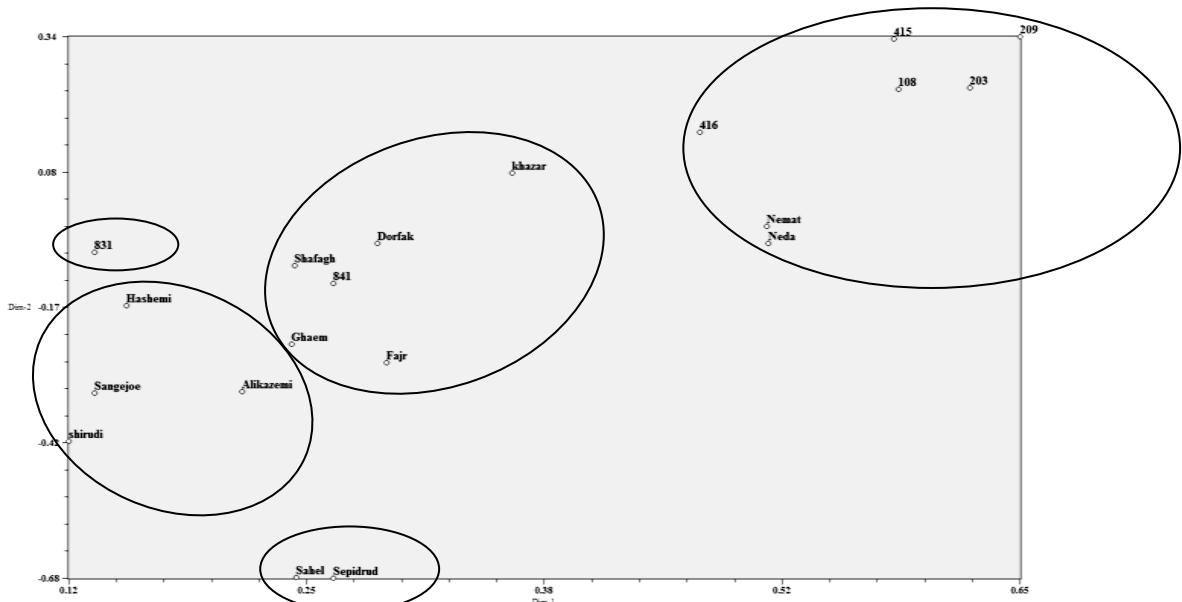
همان‌طور که در جدول ۶ و شکل ۳ مشاهده می‌شود تنوع یا واریانس بین جمعیت‌ها، بیشتر از درون جمعیت‌ها است. علت تنوع بیشتر بین جمعیت‌ها نسبت به تنوع افراد درون جمعیت‌ها این است که افراد درون هر یک از جمعیت‌های مورد مطالعه دارای ماده ژنتیکی همگن‌تری بوده این در حالی است که ماده ژنتیکی بین جمعیت‌ها به علت اثرات تنوع والدینی آن‌ها، ذخیره ژنتیکی متفاوتی را نسبت به هم نشان می‌دهند. از طرف دیگر اثرات اقلیمی، اکولوژیکی و جغرافیایی جمعیت‌های مختلف می‌تواند از اثرات محیطی افزایش تنوع ژنتیکی بین جمعیت‌های مورد بررسی باشد.

ندروگرام به دست آمده برای ۲۰ ژنتیپ برنج با استفاده از ضریب تشابه $Jacard = 0.92$ و روش گروه‌بندی UPGMA، براساس فواصل ادغام و ضرایب تشابه، خط برش در نقطه 0.15 در نظر گرفته شد و ژنتیپ‌ها را به ۶ گروه تقسیم کرد (شکل ۴). تجزیه به مختصات اصلی (PCOA)^۱ به نحوی تاییدکننده تجزیه کلaster ژنتیپ‌های برنج

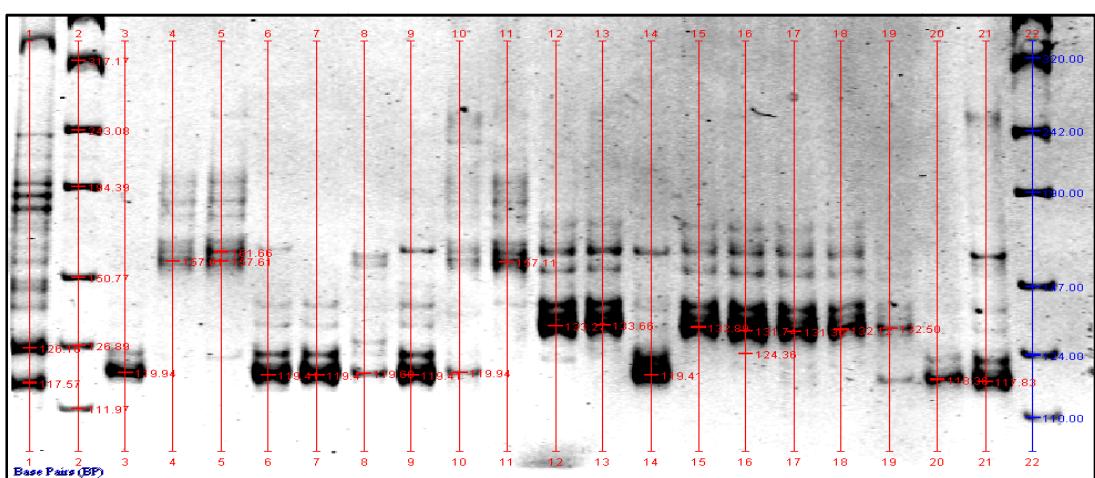
1. Principle Coordinate Analysis

شکل ۴- تجزیه خوشه‌ای ژنوتیپ‌های مورد مطالعه بر اساس داده‌های مولکولی

شکل ۵- پراکنش دو بعدی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه با استفاده از فاکتور اول و دوم تجزیه به مختصات اصلی (PCA)

شکل ۶- الگوی باندی حاصل از تکثیر DNA ژنومی ژنوتیپ‌های برنج مورد مطالعه، توسط آغازگر RM166

(چاهک‌های شماره ۲ و ۲۲ هستند)

کلاستر به روش واریانس حداقل وارد، ژنوتیپ‌ها را در محیط بدون تنش در ۳ کلاستر و در محیط تنش در ۴ کلاستر گروه‌بندی کرد (Safaeichaeikar *et al.*, 2008).

Sabouri *et al.* (2010) در شناسایی نشانگرهای ریزماهواره پیوسته با ژن‌های کنترل‌کننده تحمل به خشکی از یک جمعیت F_2 شامل ۱۹۲ بوته حاصل از تلاقی دو رقم شاهپسند و IR28، برای مکان‌یابی صفات زراعی در شرایط تنش خشکی استفاده نمود و در این مطالعه ناحیه‌ای از کروموزوم RM8115-15 شماره یک برنج در فاصله آغازگرهای RM5638 و همچنین دو ناحیه روی کروموزوم RM7434-RM162 و آغازگرهای RM4608-RM217 چندین صفت را در شرایط تنش خشکی کنترل می‌کردند (Sabouri *et al.*, 2011).

Song-ping *et al.* (2007) در بررسی نقشه‌یابی QTL‌های شاخص مقاومت به خشکی در ژنوم گیاه برنج توسط نشانگرهای ریزماهواره از یک مجموعه شامل ۱۹۵ لاین اینبرد نوترکیب (RILs) حاصل از تلاقی بین واریته‌های (Zhenshan97B×IRAT109) موفق به شناسایی QTL ۴ برای شاخص مقاومت به خشکی، موسوم به *qDRI* بر کروموزوم‌های ۱، ۴، ۵ و ۶ ژنوم برنج گردید (Song-ping *et al.*, 2007).

نتیجه‌گیری کلی

در این تحقیق از صفت عملکرد دانه و به تبع آن شاخص مقاومت به خشکی به عنوان داده‌های مورفولوژیکی جهت بررسی ارقام مطالعه در شرایط تنش کم‌آبی استفاده شد، از طرفی از نشانگرهای SSR پیوسته با صفات مرتبط به خشکی و پارامترهای مربوط به آن به عنوان داده‌های مولکولی جهت شناسایی تنوع ژنتیکی ژنوتیپ‌های

Fukai and Cooper (1995) اظهار نمودند که با تلفیق تحقیقات فیزیولوژیکی و برنامه‌های بهنژادی می‌توان ژنوتیپ‌های برنج متحمل به خشکی را از روی عملکرد دانه آن‌ها انتخاب نمود، به طوری که ژنوتیپ‌های متتحمل به خشکی عملکرد دانه بالاتری را نسبت به سایر ژنوتیپ‌ها داشته باشند. این محققین همچنین بیان نمودند که دلیل اصلی کسری پیشرفت در اصلاح برای مقاومت به خشکی در برنج، عدم شناسایی دقیق محیط کشت برنج است. به عقیده آن‌ها، ژنوتیپ‌هایی که تحت شرایط کمبود آب، پتانسیل آب برگ خود را در حد بالایی حفظ می‌کنند، بهتر رشد کرده و در نتیجه عملکرد دانه بیشتری نیز تولید می‌کنند. نتایج آزمایش حاضر نیز نشان داد که وضعیت آبی ژنوتیپ‌های برنج، تعیین‌کننده روند واکنشی آن‌ها به تنش کمبود آب است. بنابراین پیشنهاد می‌شود به منظور مطالعه ارقام متتحمل برنج، ویژگی‌هایی مانند پتانسیل آبی، پتانسیل اسمزی و محتوای نسبی آب برگ که به طور مستقیم در ارتباط با وضعیت آبی گیاه هستند، به طور ویژه‌ای مورد نظر قرار گیرند. همچنین با توجه به این موضوع که در این تحقیق، کاهش تعداد دانه‌های پر در خوشة تأثیر بیشتری نسبت به سایر اجزای عملکرد در کاهش عملکرد دانه داشت، پیشنهاد می‌گردد که ویژگی‌های روند پرشدن دانه در شرایط تنش کمبود آب مورد مطالعه قرار گیرد.

SafaeiChaeikar *et al.* (2007) در ارزیابی تحمل ۴۹ ژنوتیپ برنج ایرانی و خارجی به تنش خشکی انتهایی فصل، همچون این تحقیق نشان داد که اختلاف بسیار معنی‌داری (P<0.01) بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه از نظر شاخص‌های مقاومت به خشکی و نیز عملکرد در دو شرایط محیطی تنش و بدون تنش وجود داشته و در گروه‌بندی این ۴۹ ژنوتیپ برنج با استفاده از تجزیه

هرچه بهتر از پدیده‌های همچون هتروزیس^۲ و تفکیک متباوز^۳ در مورد صفات مقاومت به خشکی بهره برد. البته پژوهش حاضر همچون دیگر موضوعات جدید با محدودیت‌های ویژه‌ای روبرو است. کمبود پیشینه پژوهشی در این موضوع و تازه‌بودن آن موجب کمبود منابع مقایسه‌ای گردیده است.

سپاسگزاری

این پژوهش با حمایت‌های موسسه تحقیقات برنج کشور و دانشگاه پیام نور انجام گردیده است. از تمامی عزیزانی که نگارندگان این مقاله را در انجام این امر یاری نموده‌اند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

2. Heterosis

3. Transgressive segregation

REFERENCES

- Bernier J, Altin GN, Serraj R, Kumar A, Spaner, D (2007) Review: Breeding upland rice for drought resistance. International Rice Research Institute. 33p.
- Don RH, Cox PT, Wainwright BJ, Mattick JS (1991) Touchdown PCR to circumvent spurious priming during gene amplification. Nucleic Acid Research. 19:4008-4009.
- Fukai S, Cooper M (1995) Development of drought resistant cultivars using physio-morphological traits in rice. Field Crops Res. 40: 67-86.
- Jongdee B, PantwanG, FukaiS, FischerK (2006) Improving drought tolerance in rainfed lowland rice: An example from Thailand. Agric. Water Management. 80: 225-240.
- Kamoshita A, Babu RC (2008) Phenotypic and Genotypic analysis of drought resistance traits for development of rice cultivars adapted to rainfed environments. Field Crops Research J.109:1-23.
- Kanagaraj P, Silvas K, Babu C (2010) Microsatellite Markers linked to drought resistance in Rice (*Oryza sativa* L.). Current Science J.98:836-
- 839.
- Lafitte HR, Ismail A, Bennet J (2004) Abiotic stress tolerance in rice for Asia: progress and the future, in New directions for a diverse planet: Proceedings of the 4th International Crop Science Congress, ed. by Fischer, T., Turner, N., Angus, J., McIntyre, L., Robertson, M., Borrell, A. and Lloyd, D. Brisbane, Australia.
- Lafitte R, Blum A, Atlin G (2003) Using secondary traits to help identify drought-tolerant genotypes. P37-48, In: Fischer, K.S., R. Lafitte., S. Fukai, G. Atlin, B. Hardy. Breeding rice for drought-prone environments. International Rice Research Institute.
- McCouch SR, Teytelman L (2002) Development and Mapping of 2240 new SSR Markers for Rice (*Oryza sativa* L.). DNA Research. 9: 199-207. 2002.
- Mohammadi A (2006) Molecular analysis from viewpoint investigate of genetic variation. The 9th Iranian crop sciences congress.
- Murray MG, Thompson WF (1980) Rapid isolation of high molecular weight plant. DNA Nucl. Acids Res.
- مورد مطالعه استفاده گردید و طی بررسی انجام شده این دو نوع از داده‌ها به نحوی همدیگر را تایید می‌کنند. زیرا براساس میانگین عملکرد دانه و شاخص مقاومت به خشکی (شکل‌های ۱ و ۲) ارقام سنگ جو، خزر و لاین امیدبخش ۸۳۱ از بیست رقم مورد مطالعه به عنوان مقاوم‌ترین ارقام شناسائی شدند، از طرف دیگر در پارامتر تجزیه به مختصات اصلی که تایید‌کننده تجزیه کلاستر ژنتیک‌های مورد مطالعه است، ارقام سنگ جو، خزر و لاین ۸۳۱ هر یک در گروه‌های جداگانه‌ای قرار گرفتند (شکل ۵). بنابراین از این ارقام می‌توان در بحث انتخاب به کمک نشانگر^۱ به عنوان والدینی با تمایز ژنتیکی بالا جهت انجام تلاقی و تولید واریته‌های هیبرید برای استفاده

- 8: 4321-4325.
- Naghavi MR, Ghariazi B, Hosseinisalekdeh G (2005) Molecular Marker. Tehran University Pub., Tehran.
- Sabouri H, Sabouri A, Katami Nejad R (2011). Genetic analysis of agronomic traits in rice under drought stress using Inclusive Composite Interval Mapping .The 7thNational Biotechnology Congress of I.R.Iran.
- Safaeichaeikar S, Rabiei B, Samizadeh H, Esfahani M (2008) Evaluation of tolerance to terminal drought stress in rice (*Oryza sativa* L.) genotypes. Iranian Journal of Crop Sciences. 9(4): 315-331.
- Song-ping HU, Hua YANG, Gui-hua ZOU, Hong-yan LIU, Guo-lan LIU, Han-wei MEI, Run CAI, Ming-shou LI, Li-junL UO (2007) Relationship Between Coleoptile Length and Drought Resistance and Their QTL Mapping in Rice. Rice Science. 14(1): 13-20. China National Rice Research Institute.
- Stephenson FH (2003) Calculations in molecular biology and biotechnology, Elsevier.
- Zheng B, Yang L (2008) Mapping QTLs for morphological traits undertwo water supply conditions at the young seedling stage in rice. Plant Science Journal. 175: 767-776.

